

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

– TALAN VAR VERULIGA UM YNSKI Í SEKKJAVÍS, OG TÚ KANST ÆTLA, AT TEY Á TÍÐINDAEILDINI VÓRU ALT ANNAÐ ENN FEGIN, TÁ OKKURT TÝDNINGARMIKIÐ TELEGRAMM ONKRA FERÐINA AV ØVART VAR ENDAÐ Í RÚGVUNI VIÐ LURTARA-YNSKIUM, SIGUR ELIS POULSEN

8-10 brøvini, sum skuldu við hesaferð, so var sjálvandi lættari, um okkurt serligt var við brævinum.

– Og nógv av brøvunum vóru eisini heilt serlig. Eg fekk brøv, ið vórðu skrivað á byggiplátur, ferðsluskeltið og øðrum við. Eina brævið, sum eg fekk, var ikki minni enn 42 metrar langt, og eisini fekk eg brøv, sum vórðu skrivað á trussur – bæði brúktar og óbrúktar, flennir Elis.

– Og so vóru tað sjálvandi eisini hópin av góðum yrkingum. Tað lá heilt væl fyri hjá nógvum, og eitt nú munnu fólk framvegis minnst EKN og Flugusmekkaran, sum báðir sendu heilt nógvar yrkingar inn.

– Men skal nakað takast framum, so er tað tó eitt heilt annað fyrbrigdi, sigur Elis avgjörður.

– Við máltráðnum skaptu vit nevnliga eitt forum, har øll høvdu møguleika at vera við. Og sjálvur havi eg verið serstakliga fegin um, at hetta eisini gav menningartarnaðum ein møguleika at gerast ein aktivur partur av Útvarpinum. Tey hava jú somu rættindi sum øll onnur, men í flest øllum sendingum hava tey als ikki sama møguleika.

– Sjálvandi vóru onkrar einstakar keðiligheitir ímillum. Onkra tíð varð eg kanska fangaður á skeiva beininum, tá eg ikki visti, at samrøðan var partur av gera gjøldur burtur úr øðrum fólki. Og onkra tíð hava fólk kanska verið beinleiðis óhøvsk ella ófantalig í málburði

sínum. Tá havi eg havt fastan politikk, soleiðis a eftir sendingina havi ringt til viðkomandi og sagt, nummarið hjá teimum er noterað, og at tey ikki koma ígjøgnum til nakra sending yvirhøvur. Alt eftir hendingini kundi ein slík karantena so verða fyri avmarkað ella óavmarkað tíðarskeið.

Saknar sendingina

Tað eru nú eini 2-3 síðani, at Elis sjálvur gavst sum morgunvurtur hjá lurtarunum. Men tað harmar hann framvegis, at sendingin nú er tikin av skránni.

– Eg haldi avgjört, at tað átti at verið rúm fyri slíkari sending. Í grannalondum okkara síggja vit jú eisini, at hetta ikki eru sendingar, sum missa áhuga og fólkatækki, hóast tøkniliga menningin og samfelagsgongdin annars flytur nógvar lutir.

– Men nú eri eg sjálvandi ikki tann, sum tekur tær avgerðirnar. Sjálvandi havi eg ført míni sjónarmið fram, tá vit í Kringvarpinum hava tosað um hetta. Men vit kenna jú øll fíggarliga veruleikan, sum sigur, at stovnurin skal spara, so tað er lítill nytta hjá mær at seta fótur í spennu.

– Men tað skal eingin ivi vera um, at eg sjálvur skal í sakna sendingina. Bæði tí eg haldi hetta vera eina fina og fólksliga sending, men sjálvandi eisini, tí hetta er nakað, sum eg sjálvur havi lagt nógva orku í gjøgnum nógv ár, sigur Elis.

Er til fyri lurtaran

Hóast morgunparturin av starvinum ikki er longur, so er Elis framvegis fastur partur av Kringvarpinum.

Fyrst og fremst er tað við »Upp á tá«, at hann nú ger um seg, og eisini her stórtíðist Elis.

– Hetta er ein ótrúliga stuttlig sending at vera við til, og eg havi í øllum førum kent, at fólk taka væl ímóti hesum. Ikki minst sæst hetta í Gøtu, har tað er fastur dansur, tá sendingin er, og tað man vera eindømi, at fólk á hendan hátt streyma inn til eina útvarpsending at dansa. Og enn tá undir edrúligum umstøðum. Og tá eg samstundis havi skilt, at tey fleiri aðra staðni kring landið eisini hava fastar dansiløtur til sendingina, so kann eg bara fegnast, sigur Elis um leiklutin sum dansivertur.

Tað er væl eisini tað, sum gevur einum útvarpsverti eitt kick. Tað at fólk somikið aktivt taka undir við sendingini?

– Tað kanst tú ætla, og tað er eisini tað, sum útvarp snýr seg um í mínum hugaheimi. Tað avgerandi er ikki, hvat vit innan fyri múrarnar halda er gott útvarp. Tað avgerandi er, hvat lurtarin heldur. Vit eru til fyri teirra skyld, og tað eru jú eisini tey, sum gjalda kringvarpsgjaldið, sum jú er okkara tilverugrundarlag, sigur Elis.

Og hóast hann nú er farin um tey 60, so tróta hugskotini framvegis ikki.

– Nei, als ikki. Eg havi altíð fingið hópin av hugskotum, og um enn øll ikki eru eins góð, so

Á Dansiverstivalinum í Sel hendi tað fyrri fyrstu ferð í dansibandssøguni, at fyra programvertir hjá almennu útvarpsstøðunum í Finnlandi, Svøríki, Noreg og Føroyum hittust. Á myndini eru Thomas Lundin (Finnland), Thomas Deutgen (Svøríki), Elis Poulsen (Føroyar) og Erik Forfod (Noreg). Her varð eisini lagt grundarlag fyri komandi norrønum samstarvi á økinum

havi eg nøkur, sum eg væl kundi hugsað mær at framt í verki. Eitt nú havi eg í fleiri ár havt samband við norðurlenskar útvarpsvertir, sum arbeiða við sama slag av sendingum, og vit hava nú í hyggju at gera ein veruliga dansbandfestival fyri lurtarum okkara. Ætlandi skuldi hetta verða í Vestmanna nú í vár, men tann dansistevnan varð avlýst. So nú er ætlanin, at hetta verður í heyst ístaðin, sigur Elis Poulsen.